

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1824-07-03)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1824-07-03)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 12. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0006.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig til Ingemann. 1)
Kristianshavn. 3. Juli 1824.

Et Bud nu saa fage
jeg fik med dit Ord,
fra Valdemars Dage,
fra Klostret i Sor,
som vidnefast meldte,
jeg saa' ikke fejl;
thi Dannemarks Helte
sig selv saa' i Spejl
i levende Bølger,
hvor Kjærlighed dølger,
hvad end de kan fattes i Kraft.

Velsignet, min Broder,
for Budskabet vær!
Gud give vor Moder
af Sønner en Hær,
som saa, hvor de stedes,
bevise paa Stand:
om Blodet end spædes,
det vorder ej Vand;
skjønt Kjærlighed ældes,
som Blad den ej fældes
og ruster slet ikke med Staal.

Saa fandt du i Flinten
dog døende Gnist,
saa fandt du paa Klinten
dog Sigrid til sidst,
s. 130pstegen med Solen
af Bølge saa tit
paa Dronningestolen
af Danemarks Kridt,
med Øjet paa Skoven,
der svømmer paa Voven,
trods Syndflod, som Fuglenes Ark!

Men, hvor var du henne,
da selvraadig Haand
— hvad ingen maa nænne —
slog Danemarks Aand,
ja, ham, som i Skolen
med Liv og med Lyst
paa Dronningestolen
har bygget saa tyst?
Vil Skarnet du gotte,
hvis Lyst er at spotte
med Sagas, med Bølgernes Aand!

Mon han, som, før Dagen
nedgravet i Muld,
har kæmpet med Dragen
om Danemarks Guld:
mon han spændte avet
sin Skede for Sværd?
Om alt, hvad han staved,
end ej var det værd,
om Syn ham end brister, —
var han en Filister?
var han en naragtig Pedant!

Ja, Saxo du spotter,
skjønt ikke du vil,
og Skarnet du gotter,
som skabtes dertil.

s. 14 Skal Veteman pryde
som Hofnar din Sang!
o, lær at fortryde
det Uskjel i Yang!
Hvor kan du dog glemme:
i Saxo kun Stemme
har Dana paa Bølgerne blaa!

Ak! Saxo, vor Fader,
min Fader og din,
skal spottes paa Gader
for Kloster-Latin,
som Sønnen i Lunden,
der er ham saa kjær,
har lagt ham i Munden,
stokblind for hans Værd!
O, bedre dig, Broder,
vil ikke vor Moder
for Glæde du end gjøre Sorg!